

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 253.

Tredie Session.

75de Møde.

Mandagen den 9de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Derimod forstaaer jeg aldeles ikke den Logik, hvorefter man, fordi man ikke kan faae Ret til, uden videre at sammenlægge indtil 20 Tdr. Hartkorn, derfor ikke vil have Ret til, uden Bevilling at kunne sammenlægge indtil 12 Tdr., med et Supplement til ad Bevillingsvæsenet at kunne sammenlægge indtil 20 Tdr., og naar den samme ærede Rigsdagsmand har anført — hvad jeg i dette Dieblif hverken kan bekræfte eller modsigge, — at der kun er 2 pCt. af Landets Gaarde, som have over 12 Tdr. Hartkorn, saa vil det altfaa sigge, at man i de 98 Tilfælde kan slippe for at søge Bevilling, og derimod kun behøver det i de 2 Tilfælde. Hans Anførte vilde være overmaade consequent, dersom han, ved at Loven forkastedes, opnaaede Ret til, uden Bevilling, at sammenlægge indtil 20 Tdr., men Følgen af Lovens Forkastelse bliver kun, at Bevillingsvæsenet bliver anvendeligt, ikke alene paa den snevre Grændse, der repræsenteres af de 2 pCt., og som ligge imellem 12 og 20 Tdr., men ogsaa for de 98 pCt., der ligge under 12 Tdr. (David: Maa jeg bede om Ordet!) I det Hele maa jeg tillade mig at bemærke, at Alt, hvad der i denne Sag er anført om Bevillingsvæsenet, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), vilde have været mig aldeles uforklarligt, dersom jeg ikke meget godt havde begrebet, hvad jeg iøvrigt ikke vilde have udtaalt, dersom ikke den høitærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Sørensen), til hvem jeg siden skal komme, havde givet mig Ret dertil, at man enten ikke vil eller ikke kan indsee — jeg antager, at det er det Høfligste

at statuere det sidste af disse to Alternativer — at Mod sætningen til denne Lov er en saadan Tingenes Tilstand, hvori der ikke kan foregaae den aller mindste enten Udstyknings eller Sammenlægning uden Bevilling, medens Lovudkastet vel ikke aldeles affafler Bevillingsvæsenet, men dog indskrænker det til en forholdsvis overmaade ringe Grændse. Det er aldeles klart, at, med Hensyn til Udstyknings, indskrænker hele Bevillingsvæsenet sig til Gaarde mellem 1 og 2 Tønder Hartkorn. Der var nu to Maader, hvorpaa man kunde blive disse Bevillinger qvit; den ene var at sigge: „Udstykningen skal være aldeles uindskrænket fri med Hensyn til Gaarde paa 2 Tdr. Hartkorn, eller med andre Ord, man skal kunne udstykke aldeles, som man vil, men dette har den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds ingenlunde foreslaaet, og det vilde vistnok ogsaa de „Valgere,“ til hvilke den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Sørensen) fandt det rigtigt at henvise, tage ilde op, idet de upaatvilelig deri vilde savne en Beskyttelse for Bevaringen af Gaardmandsclassen. Jeg kan altfaa meget godt begribe, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) ikke vil vælge dette Middel til at undgaae Bevillingsvæsenet. Den anden Maade, hvorpaa man kunde undgaae Bevillingen, var at sigge: Gaarde mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn tør ligesaa lidt udstykes ifølge Bevilling som ifølge Lov; denne Grændse af 1—2 Tdr. Hartkorn skal være aldeles uoversigtelig. Dette har den ærede Rigsdagsmand imidlertid heller ikke foreslaaet, idet han nemlig aabenbart har maattet erkende, at der gives mange Tilfælde, hvor det er til den største Fordeel for en Mand, der eier en Gaard mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn, at kunne frastille